

4. Гордость.

Гордость е туй, дѣто да мни нѣкой себе си погоренъ отъ други-тѣ, и за туй да ги прѣзира. Тѣзи страсть много скоро са ражда въ сѣрца-та на дѣца-та; защо-то тие лесно падатъ въ туй мечта-яніе, да мнятъ себеси погорны отъ други-тѣ дѣца, и поради туй да ги прѣзиратъ отъ тѣзи страсть на гордость-та най много са гнусятъ хора-та; защо-то сѣкѣ единъ има отвращеніе отъ горделивья'. Тя прави еще умразны и ненавистны тѣзи кои-то ъж иматъ. И тѣй за да на' немразятъ хора-та, трѣба да отбѣгвамы, колко то е възможно, да не паднемъ въ тѣзи достоумразна страсть — гордость-тѣ.

Хора та по май иматъ обичай да са гордятъ за работы, кои то или никакъ не сж, или съ всеъмъ малко сж подъ власть та имъ. Тіези работы кои-то не сж подъ власть-та на челѣка' сж туй, породица-та, красота-та, и остроуміе-то.

Случя са да са роди нѣкой благороденъ или худороденъ, богатъ или сиромыхъ, хубавецъ или грозенъ, остроуменъ или тжноуменъ. Слѣдователно, колко е глупаво да са горди нѣкой съ нѣща, които сж дарбы на честь-та? Защо-то коя власть има този или онзи да са роди благороденъ или худороденъ, богатъ или сиромыхъ, хубавецъ или грозенъ, тупоуменъ или остроуменъ? и тѣй какъ може благородныя', или хубавыя', или остроумныя' съсь туй чюждо-то нѣщо да са горди, като съсь свое, или какъ може таковыя' да прѣзира други-тѣ, кога че случайно е станжлъ по-другѣ отъ тѣхъ?

Нищо друго нема челѣкъ подъ власть-та си, освѣнъ токо своитѣ си работы, какво-то, прѣдни-